

Abstrakt (česky)

Text se pokouší zhodnotit roli a vliv reprezentantů španělské monarchie – Juana Carlose I a jeho otce Juana de Borbón, během transformace politického režimu v letech 1975–1982. Z hlediska politického vlivu je autorovým závěrem, že Juanu Carlosovi se povedlo stát se díky svým aktivitám a pozici v centru politického dění vlivnou postavou demokratizace Španělska, zatímco Juan de Borbón, působící z nevýhodné a marginalizované role zahraniční opozice, měl nakonec vliv na transformaci minimální. Z hlediska společenského se pak Juan Carlos, i přes to, že byl do role dosazen předchozím režimem, dokázal úspěšně zhostit role sjednotitele dlouhodobě rozdělené španělské společnosti. Ačkoliv je možné připisovat výjimečně úspěšné (znovu)etablování se monarchie v nových poměrech i osobním schopnostem Juana Carlose, autor poznamenává, že podobně významnou úlohu v tomto procesu hrála krom osobního charakteru krále i neúčast monarchie na občanské válce či budování předchozího režimu, tedy na aktivitách, které ji mohly v očích veřejnosti snadno delegitimizovat. Fakt, že monarchie musela velmi obezřetně, opatrně a aktivně prokazovat svůj smysl a účel i v novém politickém uspořádání podle autora výrazně vypomohl úspěšnému a mírovému přechodu Španělska k demokracii.